

Plagiatul a devenit un subiect fierbinte pe agenda educației din cauza politicianilor dovediți în presă ca plagiatori în tezele lor de doctorat. Dar problema plagiatului nu se rezumă doar la impostorii Victor Ponta, Gabriel Oprea, Petre Tobă sau Cristian Bușoi. Plagiatul este un cancer al societății românești. Ministrul Educației, Adrian Curaj, a venit pe funcția ministerială pe fundalul unei așteptări imense din partea societății pentru rezolvarea crizei plagiatului. Se așteptau măsuri ferme în reorganizarea instituțională, corecții ale legislației și primele retrageri ale titlului de doctor obținut prin impostură și plagiat. Societatea civilă, prin membrii comunității academice care au luat poziții publice, a fost un partener de dialog pentru ministrul Curaj, căruia i s-au propus diferite măsuri, norme și proiecte legislative. Societatea civilă nu doar a așteptat, ci a înaintat propuneri pentru a-l sprijini pe ministrul Curaj, în care s-a investit multă încredere.

Dlui Curaj îi lipsește curajul să ia taurul de coarne. Bilanțul mandatului său, la trei luni de ministeriat, este negativ: propuneri controversate de reformă curriculară a învățământului gimnazial făcute de comisii dominate de vânătorii de talente și propuneri controversate de acte legislative referitoare la doctorat, fără măsuri clare antiplagiat. Reacția societății civile la aceste propuneri a fost clară și, cel puțin deocamdată, ministrul Adrian Curaj nu a avut curajul să le promoveze în guvern. Blocarea activității Comisiei Naționale de Etică apare mai degrabă ca o măsură menită să îi protejeze pe politicienii plagiatori, decât să reformeze sistemul. Ministrul nu a avut curaj să reorganizeze CNATDCU, instituție subordonată politic prin dublarea numărului membrilor săi în 2012 și numirea lor pe criterii politice, în plin scandal al plagiatului lui Victor Ponta. Aș vrea să găsesc o realizare, un succes al ministeriatului dlui Adrian Curaj în cele 100 de zile de activitate, însă nimic. NIMIC!

Oare dl. ministru nu poate, nu știe sau nu vrea să rezolve problema plagiatului?

Nu poate? E ministru, are o mulțime de instrumente legale la dispoziție, de la demiterea sau numirea persoanelor pe funcții subordonate până la inițierea unor ordonanțe de urgență și hotărâri de guvern, respectiv legi.

Nu știe? Are o experiență vastă în mediul universitar, a condus o instituție de evaluare a proiectelor de cercetare, are consilieri. Dacă nu sunt eficienți consilierii, să îi schimbe!

Nu vrea? Indiferent de presiunile politice și de dependența funcției sale de susținerea politică, dl. ministru Curaj trebuie să vrea adoptarea unor măsuri ferme antiplagiat. Guvernul Dacian Cioloș își datorează demnitățile ministeriale străzii. O stradă care are niște așteptări. Chiar dacă

dl. ministru Curaj stă pe sârmă, cu demisia pregătită, după cum se aude, trebuie să țină cont de vocea străzii. Iar în fruntea străzii se află, în acest caz al plagiatelor, comunitatea academică. Dl. ministru Curaj este membru al comunității academice din România. Colegii săi, profesori universitari și cercetători, îi solicită adoptarea unor măsuri ferme împotriva plagiatului. Ultima scrisoare deschisă a comunității academice i-a fost adresată ieri ([citește aici](#)).

Dar dl. ministru nu vrea să ia taurul de coarne și se complăce într-o coabitare pașnică cu politicienii plagiatori și impostori. Întrebat ieri dacă va anula titlul de doctor al lui Victor Ponta, dl. ministru Curaj a răspuns grăbit că nu are instrumentele legale și, deranjat de interesul pentru subiect, a cerut presei să schimbe subiectul ([detalii aici](#)).

Dle ministru Curaj, cum adică nu aveți instrumentele legale ca să anulați doctoratul unui impostor plagiator? Eu, un simplu cetățean, nu am aceste instrumente la dispoziție, dar Dvs. sunteți MINISTRU! Un sumbru ministru al educației, Liviu Pop, numit pe funcție tocmai pentru a-l proteja pe Victor Ponta, a desconsiderat instituțiile care au confirmat plagiatul lui Ponta, le-a anulat deciziile și le-a reorganizat după criterii politice pentru a-l susține pe permierul plagiator. De ce este complicat, dle ministru Curaj, să aveți curajul să anulați deciziile ministeriale luate evident partinic și în interesul unei singure persoane, pe atunci premier și în defavoarea întregii societăți academice românești? Cine poate desființa CNATDCU și alte instituții subordonate ministerului, cu atribuții ambigue, cu funcționare adesea doar pe hârtie? Cine le poate reorganiza prin numirea unor personalități integre ale vieții academice? Cine poate trasa un mandat clar instituțiilor reorganizate? Vă răspund eu, dacă au uitat cumva să vă informeze consilierii Dvs.: MINISTRUL EDUCAȚIEI, adică Dvs., dle ADRIAN CURAJ!

Plagiatorul Victor Ponta a prins curaj din cauza lipsei de fermitate a ministrului educației și are tupeul să acuze o întreagă universitate de subordonare față de Traian Băsescu și pe toți membrii comunității academice din Universitatea din București îi face securiști! Datorită lipsei de bun simț față de universitatea la care a învățat, impostorul Victor Ponta reușește să schimbe percepția publică asupra cuvântului "securist". Eu, ca profesor la Universitatea din București, susțin anularea doctoratului lui Victor Ponta, dovedit ca plagiat, precum și a celorlalte doctorate obținute prin impostură. Deci, cu voia impostorului Victor Ponta, am devenit securist!

Presiunea societății academice asupra ministrului Curaj în chestiunea plagiatului este mare și va crește din cauza ineficienței ministrului și a echipei sale de consilieri. Ministrul Curaj nu are decât trei opțiuni:

îl ia pe Victor Ponta în brațe și continuă subordonarea Ministerului Educației față de interesele acestui impostor plagiator;

are curaj, adoptă măsuri ferme împotriva plagiatului și deschide procesul anulării doctoratelor obținute prin plagiat cu diploma lui Victor Ponta;

DEMISIA!

Mult curaj, dle ministru Adrian Curaj!

[Marius Diaconescu](#)

sursa:

www.romaniacurata.ro